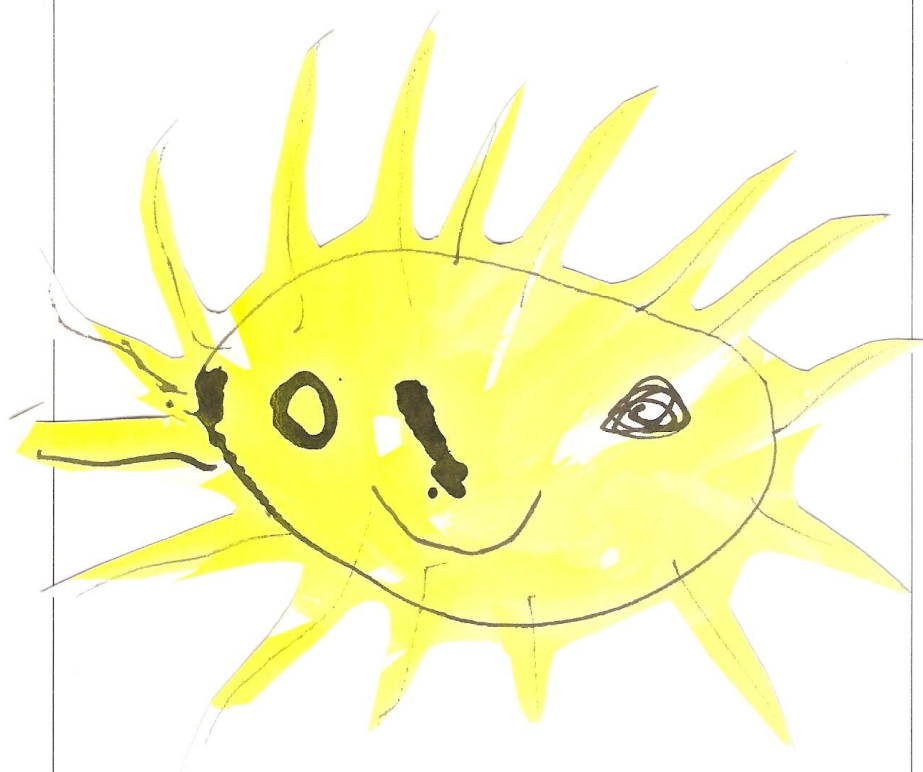

Mateřská škola Borovy

***SLUNÍČKO
V NAŠÍ ŠKOLCE***

č. 12
2013/2014

*„Správná parta neznamená,
že se nikdy nepoškorpíme.
Správná parta ale zapomene ve správný okamžik
na rozdíly a drží pospolu.“*

Věnováno všem dětem, rodičům
a také těm, kteří pomáhají naší mateřské škole....

Zpracovala: Zuzana Mastná
Ilustrace dětí MŠ, fotodokumentace a materiály MŠ, www.stranky

Mateřská škola Borovy dne 20. června 2014

*„Kam jsme došli,
kdo to ví.....“*

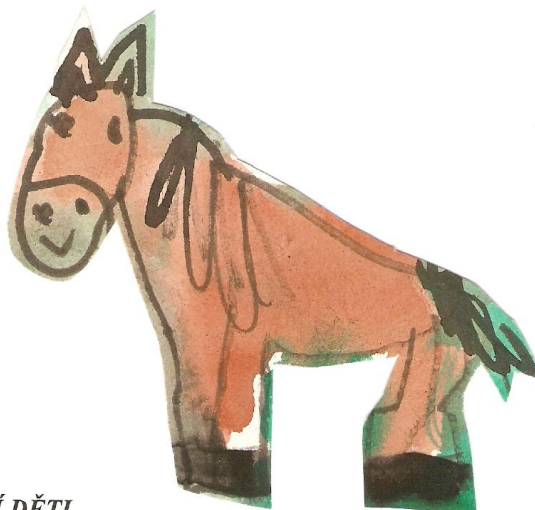

Kdo je s námi v naší školce?

I. SKUPINA - PŘEDŠKOLÁCI

(5 - 7 let)

1. Žanetka Hájková
2. Barborka Dolejšová
3. Natálka Mora
4. Anička Drdová
5. Matyášek Petrovický
6. Josef Karlík
7. Petřík Melich
8. Adélka Brunerová
9. Terežka Štichová
10. Terežka Mračková
11. Honzík Nykles
12. Vašík Bešta
13. Barborka Tykvartová
14. Tomášek Hošťálek
15. Vašík Skala

II. SKUPINA - PROSTŘEDNÍ DĚTI

(4 - 5 let)

16. Vašík Květoň
17. Kačenka Matějková
18. Verunka Křížová
19. Dominiček Voráček
20. Stánek Pojar
21. Tobík Gruszka
22. Eliška Hájková

III. SKUPINA - NEJMENŠÍ DĚTI

(2,5 - 3 roky)

23. Valinka Pavlovská
24. Petruška Pelíšková
25. Adélka Mastná
26. Filípek Karlík
27. Lukášek Petrovický
28. Honzík Lamplot

ředitelka	- Zuzana Mastná
učitelka	- Blanka Peclová
kuchařka	- Libuše Vizingrová
asistent pedagoga	- Klára Kořínková

Pár slov úvodem našim rodičům

*„Nejlepšími dary, jaké můžeme svým dětem dát,
jsou kořeny zodpovědnosti a křídla nezávislosti.“*

Žijeme ve světě, ve kterém dostáváme tolik informací, že se v nich za chvíli začneme pomalu ale jistě ztrácet. Jako rodiče neustále hledáme nějaká pravidla, nápady, návody, kupujeme knihy, abychom se tam dočetli co nejvíce o tom, jak máme vychovat svoje děti, aby z nich něco vůbec bylo

A čím víc přečtu knížek, tím to bude určitě lepší. Najdu tam jistě to, co potřebuji vědět. Pro jistotu se ještě zeptám kamarádky a možná si stáhnou z internetu nějakou diskuzi o výchově, případně navštívím nějakou přednášku.

Fajn, super. Všechno z toho je myslím naprosto úžasné, pokud víme, jak s tím naložit. Výchova dětí je opravdu ta nejvíce zodpovědná činnost, která existuje. Tím, jak vychováváme své děti, vytváříme i jejich budoucnost.

Všichni potřebujeme pozitivní příklady, protože se stávají potom naší životní inspirací, snem. Těžko, když necháme dítě od malička hrát na počítači bojové násilné hry, můžeme očekávat, že až vyroste, bude třeba fotit rozkvetlou louku a motýly. Tak to prostě nefunguje.

Stejně jako nás, tak i naše děti ovlivňuje prostředí, ve kterém dítě žije. Je třeba dokázat zorganizovat život tak, abychom žili dle svých představ, s pocitem lásky, štěstí, klidu, radosti a harmonie.

Prostředí, ve kterém dítě žije, může být ale zcela odlišné.

Můžu na své dítě pokřikovat od dřezu, kde mám zrovna ponořeny ruce, protože umývám nádobí, které po nás ráno zbylo. A nebo můžu udělovat pokyny od stolku s kávou, kterou zrovna piji se svojí kamarádkou. Další variantou je zavřít dítě do pokojíčku, nařídít mu, aby si tam hrálo alespoň dvě hodiny a já budu mít klid. Ano, ano, tohle všechno je možné, ale výsledek ?

Co si v průběhu naší výchovy u dítěte zasejeme, to si také sklídíme.

A proto neváhejte si na svoje dítě udělat čas, hodně si s ním povídat. Zkuste přizpůsobit režim vašeho dne tak, aby se tam našla chvíle, opravdu věnovaná jen a jen vašemu dítěti.

Nejdůležitější ze všeho je mít na své dítě čas. Čas si k němu sednout, popovídat si s ním, věnovat mu pár minut denně. Nemusím s ním být od té doby, kdy přijde ze školky, až do večera, než půjde spát. Co je ale důležité, je být s ním, být tu pro něj, rozumět mu, objevovat spolu s ním nové věci a hlavně neustále a neustále komunikovat. Jen tak si sednout a popovídat o tom, jak se celý den mělo a nebo klábosit i o něčem úplně jiném.

Vychováváme dítě už jen tím, že jsme mu nablízku, že si s ním chvílku pohrajeme, popovídáme. Pokud budeme žít s pocitem, že naše dítě je velkou starostí, nikoliv radostí, nikdy potom nebudete radost ze života mít.

Podmínky pro pohodu a zdraví v mateřské škole

Děti se učí tomu, v čem žijí

- ✓ Žije-li dítě v prostředí tolerance, naučí se být trpělivé.
- ✓ Žije-li dítě v prostředí chvály, naučí se oceňovat
- ✓ Žije-li dítě v prostředí povzbuzování, naučí se důvěřovat si.
- ✓ Žije-li dítě v prostředí slušnosti, naučí se být čestné.
- ✓ Žije-li dítě v prostředí bezpečí, naučí se věřit.
- ✓ Žije-li dítě v prostředí spokojenosti, naučí se mít rádo.
- ✓ Žije-li dítě v prostředí přátelství, naučí se být rádo na světě.

Co se učíme vzájemně

- ✓ Být přátelský a laskavý je více než mít pravdu.
- ✓ Nikdy nezáleží, jak váženými jste v životě.
- ✓ Každé dítě potřebuje přítele, který s ním dokáže dělat i hlouposti.
- ✓ Všichni někdy potřebujeme držet za ruku někoho, kdo nám rozumí.
- ✓ Malá procházka může učinit velké zázraky.
- ✓ Pod „maskou“ každého se skrývá někdo, kdo potřebuje být oceněn a milován.
- ✓ Každý koho potkáš, si zaslouží být pozdraven s úsměvem.
- ✓ Nikdo není dokonalý.
- ✓ Nemohu si vybrat, jak se cítím, ale mohu si vybrat, co s tím udělám.

„Vždy je naděje, šance něco změnit začít jinak.“

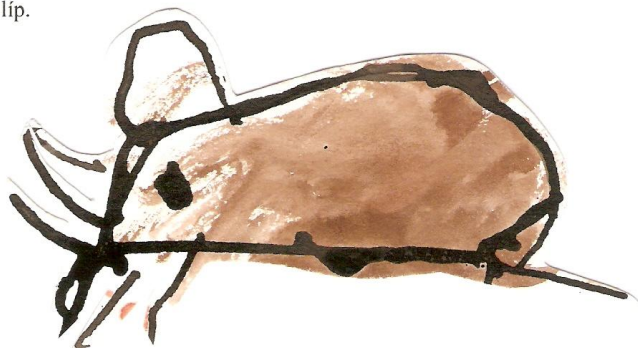
Září

„Endele, bendele, tak i tak, budeme si spolu hrát“

Venku se pomalu ujímá vlády podzim a my se po prázdninách potkáváme ve školce, kde spolu budeme celý rok hospodařit. Do školky nám přibyly nové děti, které to u nás ještě neznají. Valinka Pavlovská z Vřeskovice, Tereška Štichová a Tobík Gruszka z Nezdic, Barunka Dolejšová ze Stropčic, Verunka Křížová, Barunka Tykvartová, Petruška Pelíšková a Honzík Lamplot z Borov. A ti všichni nyní společně s námi budou trávit čas v naší mateřské škole. Vítáme mezi sebou i Klárku, kterou známe, protože v naší školce loni již pracovala. Nyní posílila pro letošní rok naše řady jako asistent pedagoga.

A na co že si letos budeme hrát? Už se nemůžeme dočkat, jaké to v tom novém roce asi bude a co všechno nás čeká. Budeme poznávat nové a nové věci a ještě mít dostatek času na hraní.

A to, že je nás ve školce 28 je vlastně docela fajn, protože když je nás víc, je na světě hned líp.

Cílem našeho školního vzdělávacího programu podle kterého v naší mateřské škole pracujeme je výchova dítěte v klidném a harmonickém prostředí, které dítě podněcuje k dalšímu rozvoji jejich schopností a dovedností. Společně s dětmi se pak snažíme vytvářet prostředí, které je jim blízké, kde je blízká a citlivá komunikace.

Jsmo venkovská mateřská škola a příroda kolem nás nám poskytuje nepřehledný a nevyčerpatelný zdroj námětů pro výchovně vzdělávací práci. Vycházíme ze spontánních činností dětí, jejich zájmů a potřeb.

Pohádky a říkadla nám umožňují vytvářet a rozvíjet mravní i estetické vnímání a citové vztahy k okolí. Ke zdravému tělesnému rozvoji přispívají časté vycházky do přírody, vhodná motivace při přirozených zdravotních cvičeních.

Uplatňujeme přiměřené metody a formy práce, především metody prožitkového učení, které je založeno na přímých zážitcích dítěte. Podporujeme dětskou zvědavost a potřebu objevovat. Poskytujeme dostatek prostoru pro spontánní aktivity, které probíhají především formou nezávazné dětské hry, kterou se děti zabývají na základě svého zájmu a volby. Do všech činností se snažíme zařazovat prvky dramatické výchovy.

Říjen

„Vstávej, vstávej, ratata, podzim klepe na vrata“

A je to tady. Podzimní čas nastává. Příroda už se halí do svého podzimního hávu, a malíř podzim právě rozmíchává na své paletě pestré barvy. V naší školce vládne pohoda a klid a neustále se něco děje.

Maminka Pepička a Filípka nám vnuknula úžasný nápad a právě díky ní se mohlo uskutečnit velice zajímavé a milé setkání s prezidentem klubu chovatelů Pit Bull Terriérů. Pan Miroslav Bursa, spolu s mluvčí KCHPBT, paní Janou Fornouzovou a jejich dvěma psy navštívili naši mateřskou školu.

Po pravdě řečeno, nevěděli jsme, co nás čeká. Návštěva pana prezidenta a jeho mluvčí, ... to jsme tedy zvědaví. Jací asi budou? Budou si s námi povídat? Vždyť přece jen, pan prezident, to už je něco. A v naší školce? To bude asi zážitek. To hned tak nikdo nemá, aby jejich školku navštívil pan prezident osobně.

Když jsme pana prezidenta viděli, byli jsme nadšeni. Milý, mladý, přátelský vtipný a hlavně bylo vidět jeho velké srdce, které patří psím miláčkům. Nejdříve jsme si společně o psech povídali, a pak ten, kdo se nebál, si mohl psa Naita pohladit. Udělal to každý z nás, dokonce i paní učitelky, které se bály nejvíc.

Po sblížení s Naitem v naší školce, jsme se odebrali před budovu Obecního úřadu, a s němým úžasem v očích jsme pozorovali, co všechno tito dva psi, Nait a Mala, která na nás čekala do této doby v autě, dokážou. Na jejich perfektní kousky se přišel podívat dokonce i pan starosta s paní účetní.

Jsme sice zatím malí, ale už teď, díky tomuto setkání víme, že cizího pejska nehladíme. A pokud ano, jedině tehdy, když dá svolení majitel. A psa hladíme vždy jen pod krkem.

*Strach a obavy Vám neodeženou trable zítřka,
ale připraví Vás o klid dneška.*

Snažte se učit nebát se dopředu.

Listopad

*„Tak už je tu listopad. A proč list a proč opad?
To proto, že listí padá, ke spánku se strom ukládá.*

Vnímáme podzimní stopy na zahradě, na louce i v lese. Chodíme často na dlouhé procházky a snažíme se každý den vychutnat si, jak jen to jde, dokud je krásné slunečné podzimní počasí. Den se krátí, ráno bývá tma a blíží se čas, kdy budeme Ježíškovi svítit na cestu. Již nyní na to denně myslíme a zapalujeme svíčky.

A protože nechceme nic nechat náhodě, vynášíme světýlka i do přírody. Společně se svými rodiči a svítícím lampiónkem, se jednoho dne v podvečer vydáváme na cestu po Borovech. Lampiónový průvod zakončujeme na hřišti, kde jsou vypuštěny k obloze lampiónky šťastní se svým tajným přáním.

Každý z nás má nějaké přání, někdo větší, někdo menší. Pro někoho je přáním mít hodně peněz, nové auto, velký bazén, pěkné oblečení, krásný dům a někomu stačí málo. Aby ho měl druhý rád, aby s ním trávil každou volnou chvíli. Všichni bez rozdílu si ale určitě přejeme, abychom byli zdraví, i když o tom málokdo dokáže mluvit. Zdraví je totiž to nejcennější, co člověk může mít. Ne každému se to ale bohužel podaří. Ale i nemocní lidé mají svá přání a některé s jejich zdravím přímo souvisí.

Svoje přání měl i malý Kubíček, který potřeboval pobyt ve speciálním rehabilitačním centru Adeli na Slovensku. A protože pobyt Kubíka v lázních stál na 4 týdny 77.000,-- Kč, byla zorganizovaná sbírka „Sbíráme víčka pro Kubíka“, do které jsme se také zapojili. Všichni jsme do školky nosili víčka od pet lahví, nápojů, potravin, od džusů i mléka. Sbírali všichni, dokonce i sousedé a lidé, kteří chtěli Kubíčkově pomoci.

Nasbírali jsme opravdu velké množství víček. Na naší malou školku to byl veliký úspěch. A my z něj měli nevýslovnou radost. Plné čtyři velké pytle si pak odvezli rodiče Kubíčka, který s nimi do naší školky také přijel. Škoda jen, že se viděl pouze s paní ředitelkou. My totiž právě v ložnici odpočívali.

Ještě jednou všem děkujeme za pomoc při sbírání víček. Děkujeme i za Kubička. A přímo pro Kubička máme vzkaz (víme, že mu vzkaz od nás jeho maminka přečte, protože jeden výtisk mu také pošleme).

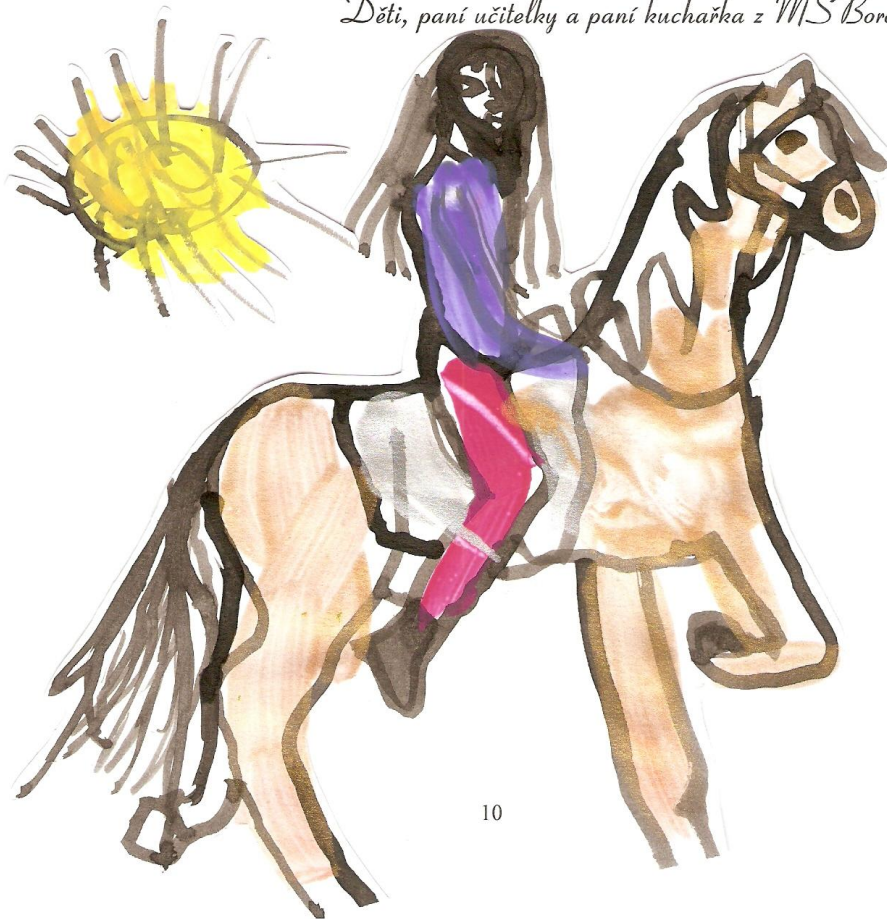
Kubičku,

přejeme ti lásku, protože je zapotřebí, pohodu, bez které to nejde a přejeme, ať jsi pořád takové usměvavé sluníčko a děláš jen samé pokroky při další léčbě.

Pozdravuj od nás maminku a tatku, mějte se všichni rádi, protože jak všichni víme, když má jeden druhého rád, všechno, opravdu všechno, i ta největší bolest, je pak lehčí.

Bez lásky to prostě nejde. ♥

Děti, paní učitelky a paní kuchařka z MŠ Borovy

Prosinec

„Trky , trky ,šmiky ,šmiky , zahrajem si na čertíky!“

Blíží se pomalu ale jistě příchod čertů do naší školky a proto i my si začínáme na čerty hrát. Naše maminky nám připravily krásné kostýmy a s pomocí Blanky, Zuzky a Klárky se naše mateřská škola proměňuje v parádní „peklo“, ve kterém je i samozřejmě teplo. Třída je plná čertíků a my si čertí radovánky užíváme natolik, že jsme se rozhodli uspořádat čertovský týden.

Čertovská jídla, vidle, kopyta, ocasy, rohy, kouř a všude jen samí čerti v čele se samotným knížetem pekel, Luciferem. Tak nějak to u nás týden vypadalo. A v těchto kostýmech jsme uspořádali i čertovský jarmark. A že se, panečku, vydařil.

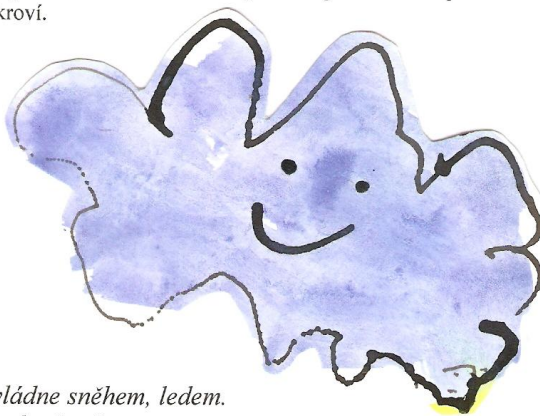
Adventní čas někdo z nás zahájil také netradičně. Přímo na řece Vltavě, v hlavním městě Praze, na palubě lodi. Po plavbě, dobré kávě a čaji, kterou mnozí z nás na palubě lodi ochutnali, následoval rozchod. Snad všichni bez rozdílu si to namířili na Staroměstské náměstí, kde dosyta užívali předvánoční atmosféru. Někdo u stánku s nápoji, jiný s trdelníkem v ruce a tí ostatní možná při poslechu příjemné hudby, která se rozléhala všude kolem. Každopádně opět silný zážitek.

A Vánoce u nás ve školce? Vánoce plné tradic, tajemství a kouzel jsme prožili také společně s našimi rodiči. Odkrývali jsme „sněhové polštářky“, pod kterými byly uloženy symboly, týkající se určitých vánočních tradic. Taková hrníčková kouzla, lodičky z ořechů, mince pod talířem, házení střevícem, líbání pod jmelím nebo hledání zlatého prasátka, určitě

hned tak nikdo nezažil. Z těchto tradic je již bohužel mnoho zapomenuto, a proto bylo určitě pro všechny přítomné příjemné, si je vyzkoušet.

Na samém konci vánočního odpoledne s rodiči bereme do ruky kouzelný oříšek, kterému šeptáme svoje vánoční přání. Pohoda byla zakončena prskavkami, které k tomuto období určitě patří. Je sice pravdou, že nám trochu propálily lina, ale na vánoční atmosféře nám to nijak neubralo. Všichni jsme po menším úklidu lina společně poseděli u teplého kafička, čaje a sladkého vánočního cukroví.

*„Lásku a zdraví, štěstí a něhu,
nechť Jobě přinese vánoční sen.
Přání své posílám na vločky sněhu,
zachytí ji na dlani v ten Štědrý den.“*

Leden

*„Tak už je tu zase leden, ten, co vládne sněhem, ledem.
Narazíme beranice, navlékneme rukavice.“*

Nový rok je tady. Jaký asi bude? Ví to někdo? Ale ano. Ví a my to také víme. Bude přesně takový, jaký si jej uděláme. Záleží jen a jen na nás. Už při probuzení ráno se můžeme rozhodnout, jestli ten den bude za něco stát. A to platí i o celém roku. Vždy záleží na každém z nás.

A je to tady. Tak dlouho očekávaný den pro naše předškoláky, kteří navštěvují právě v měsíci lednu základní školu, aby se, po splnění úkolů, které pro ně jsou připraveny, mohli nechat zapsat do 1. třídy.

„Náš úsměv může být zdrojem radosti pro někoho jiného.“

Únor

*„Únor bílý, pole sílí, říká staré přísloví.
Sníh však není, slunce pálí, kde je bílo? Kdo to ví?“*

Čekáme na sníh, ale sníh stále nikde. A v hlavě se nám pomalu ale jistě začíná rodit plán. Jestli nám nenapadne sníh ani po uskutečnění našeho karnevalu, který v tomto měsíci pořádáme, vyrazíme za sněhem my.

Blíží se pomalu jarní prázdniny, každý pojede na lyže. Jenže jarní prázdniny se v naší škole nenosí, tak proč si neužít jeden prázdninový den, který bude úplně jiný než ty ostatní? A je to tady, nápad se zrodil. Konečně budeme mít šanci vidět sníh, který u nás přes zimu ani jednou pořádně nenapadl. Na Šumavě snad na stráních či sjezdovkách ještě nějaký bude.

Druhý den ráno, celí natěšení, usedáme do vlaku a vyrazíme směr Šumava. Vybíráme si přímý spoj, abychom tam byli co nejdříve a nemuseli nikde přestupovat. Jaké překvapení nás ale čeká v Bezděkově, to opravdu netušíme. Vlak náhle zastavuje a my se kocháme výhledem na vesnici, kde se právě nacházíme. Netušíme ale, že tato zastávka se nám trochu prodlouží.

A protože čekáme stále déle, a déle, začíná nám to být trochu podezřelé. Za chvíli přichází pan průvodčí a sděluje nám, že se rozbila lokomotiva a musíme čekat na jinou. Ta prý náš vlak dotlačí až do Janovic, kde potom přeseďneme do druhého a ten nás už na Špičák doveze.

Vše dopadlo naštěstí tak, jak pan průvodčí slíbil. Vystupujeme na místě a je pravdou, že sníh tady opravdu ještě je. A tak si ho patřičně pod sjezdovkami užijeme.

Březen

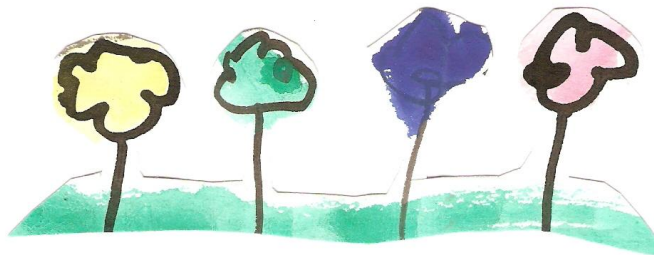
*„Ptáci si už zpívají, příchod jara vítají.
Už aby tu jaro bylo, sluníčko nás potěšilo!“*

Na tento jarní měsíc se všichni těšíme. Nejen proto, že jaro se pomalu, ale jistě už opravdu přibližuje Co je však důležitější, je to, že v tento měsíc čeká některé naše malé kamarády zápis do mateřské školy.

K zápisu jich přišlo dvacet a troufáme si říci, že se jim u nás líbilo. Také jsme se o ně opravdu pěkně postarali.

*„Bud' hodný k těm velkým i k těm malým.
Protože každý tvor i tvoreček si zaslouží respekt a úctu.“*

V tomto měsíci březnu nás ještě čekalo jarní námořnické tržiště. Byla připravena spousta krásných výrobků, kterými námořníci potěšili nejen svoje blízké, ale i ty, kteří se na naše tržiště přišli podívat.

Duben

*„V dubnu se travička tak pěkně zelená, i když je maličká, pro nás moc znamená.
Rozkvetou kytičky, zvoní háj, pupence, větvičky, to je náš ráj.“*

Další dubnové akce jsou tady. Hasičský záchranný sbor požární stanice v Přešticích oslavuje 25. výročí svého vzniku a tak i my se vypravujeme na tyto oslavy. Na náměstí je připravena celá řada akcí – ukázky hasičské techniky a lezecké skupiny, vyprošťování z havarovaného vozidla, požár automobilu a jeho hašení, záchrana pomocí vrtulníku SAR armády České republiky.

Koncem dubna pak přijíždějí do naší školky studentky lékařské fakulty v Plzni a seznamují nás prevencí ústní hygieny. Učí nás, jak si správně čistit zoubky a vyprávějí příběh o tom, jaký je rozdíl mezi zoubky, které mlsají sladkosti a zoubky, které mají rády zeleninu.

Květen

*„Měsíc květen, ten je prima, to už není vůbec zima!
Všechny stromy rozkvetou, včely na ně přilétnou.“*

Měsíc květen je v naší školce, co se týká akcí, ještě bohatší.

Do naší mateřské školy přijíždí začátkem května paní Hořáková, která pravidelně vystupuje v televizi v Receptáři pana Přemka Podlahy a ukazuje nám, jak se přede na kolovrátku.

V tomto měsíci slavíme také rok co rok s našimi maminkami jejich svátek. A to nejen v mateřské škole, ale i v místním kulturním domě.

A aby toho nebylo málo v tomto měsíci nás čeká školní výlet. Tentokrát do West Parku v Plzni. Pro děti je ve West Parku připraven celodenní zábavný a soutěžní program, který je přizpůsoben pro všechny věkové kategorie.

Snahou West Parku je představit malým i velkým návštěvníkům neznámější období z dob osídlování amerického západu, a to jak poučnou, tak především zábavnou formou. Veškeré aktivity, různé hry a soutěže byly dětem k dispozici po celý den. Vyzkoušeli si házení lasem, střelbu z luku, výrobu čelenek, zatančili s Indiány indiánský tanec a dokonce narýžovali zlato, které si vezeme domů.

Počasí nám přálo a dobrá nálada nás neopustila po celou dobu výletu. Výlet s námi absolvoval i Pepičkův a Filípkův taťka, který si – dle našeho mínění, ten den užil také. Ať již při vyrábění čelenek, indiánském tanci či opékání buřtíků.

Akce, konané v měsíci květnu ale zdaleka nekončí. Stejně jako vloni, tak i letos se uskutečnila tradiční noc v mateřské škole. Tentokrát opět námořnická. Večer v půl sedmé jsme se všichni sešli zpět v mateřské škole. Spací pytel, plyšák na dobrou noc, námořnické triko na sobě a hurá – akce mohla začít.

To, že venku lilo jako z konve, nám vůbec nevadilo, a i při takovém počasí jsme si vycházku v pláštěnkách po obci užili. Po procházce si vždy opékáme buřty, ale tentokrát to asi na ohništi nepůjde. Co teď? Nechtěli jsme však tuto tradici porušit. Naštěstí je tady Libuška, které se zrodil v hlavě parádní nápad, který jí zrovna napadá a buřtíky opekla v troubě. A to bylo, panečku, pochutnáníčko. Co si budeme povídat, když nám pokrm připraví někdo jiný, vždy to daleko více chutná.

Při pojidání buřtíků najednou vidíme, že se někdo prochází po zahradě. Ano, je tady. Stejná jako loni. Mořská panna. Prochází se ve zlatých šatech a s ploutvemi na nohou naší na naší zahradě a mává na nás. Zanechává dopis, který si můžete nyní i vy přečíst.

Milé děti,

rok se s rokem sešel a já opět připlavala z moře, proti proudu všech řek, až sem k Vám, do řeky Úhlavy.

Loni jsem po té velké vodě byla tak moc unavená, že jsem se Vám ani nestihla blíže představit. Moje jméno je Laura a jsem vládkyní Tichého oceánu. Právě tam jsem se naučila být potichu. Kdo mě spatří musí být také tiše, jinak bych se bála a odplula bych ihned pryč.

Jsem napůl ryba a napůl člověk, ale přesto jsem bytost. Můj rybí ocas vůbec není slizký, je velmi dlouhý a silný. Kdybych někoho uhodila ploutví, mé uhození by bylo smrtelné. Proto se ke mně smějí přibližovat pouze mořští živočichové a ostatní mořské panny.

Mám výrazné krásné a dlouhé vlasy, všemožných barevných odstínů. Postavu mám jako každá mořská panna, drobnější. Neplavu do obrovských hloubek, držím se spíše v mělkých vodách, kde se můžu vyhřívat na slunci, které mořské panny tak moc milují.

Bohužel jsme pak unášeny bytostmi zla, převážně čerty, kteří nás za letu popadnou z útesu či kamene, na kterém se právě vyhříváme. Co s námi pak dělají mi není známo. My, mořské panny máme povahu velice veselou, temperamentní, hravou a zvědavou. Jsme velice srdečné a milé. Například si lidé myslí, že existují mořské panny, které jsou zlé. To je ale veliký omyl. Jsme opravdu jen a jen hodné.

A jak my mořské panny dýcháme pod vodou? Používáme k tomu žábry, které máme velice dobře skryty na bocích své ploutve. Tím pádem můžeme pod vodou dýchat a když se vynoříme nad hladinu, dýcháme plicemi jako lidé. Rozhodně však nezadržujeme dech.

A nyní k tomu, proč jsem se tady objevila. Vládce moří Neptun mě včera zavolal podmorskou hláskou troubou, že v České republice, v Plzeňském kraji, ve vesnici Borovy se koná v mateřské škole "Námornická noc".

A protože jsem byla sama zvědavá, jak a co se tady po roce změnilo, ráda jsem se opět vrátila.

Až si přečtete tento dopis, já už tady nebudu, musím do vody a ráno se vydám zpět do moře. Je to velmi dlouhá cesta, ale tentokrát bude rychlejší, poplavu s proudem. Jak sami víte nyní bylo stále hezké počasí, ale když se přibližoval dnešní den, museli jsme vyzvat Bohy nebes, aby seslali déšť a vyschlé řeky byly opět plné vody a moje cesta k Vám se stala příjemnější. Tak proto tolik deště. Nemusela jsem se potom mrskat na dně Vaší řeky. Mám totiž krásné třpytivé šaty a nerada bych si je poničila.

Na zahradě mateřské školy jsem Vám zanechala mořský poklad. Je jen a jen pro Vás. Hledejte něco, co na zahradu nepatří, ale za žádných okolností tuto věc neotevírejte, jinak by se kouzlo zrušilo.

To znamená, že to, co najdete, smíte otevřít až ráno po dlouhé noci, kterou strávíte ve školce. A nebojte, budu Vás od Prokopova mlýna pozorovat a ochraňovat. Nevyrazím zpět dříve, dokud se ráno všichni nevyспíte.

Mějte se krásně a ti z Vás, kteří pojedou letos s rodiči na dovolenou k moři, dávejte tam velký pozor, možná, že Vám zamávám ploutvičkou.

Vaše Laura

*“Vztahy jsou jako řeka.
Začínají jako mělký potůček,
ale čím hlubší a delší řekou se stávají,
tím krásnější city prožíváme.
Život je o tom zabývat se vážnými věcmi,
ale přitom nezapomenout,
že jedině se smíchem dojdeme k cílům a uděláme tento svět lepší.”*

Den poté, kdy nás navštívila mořská panna odjíždíme na letiště do Líní, kde nám je předvedena technika letecké záchranné služby a vrtulníků SAR letecké pátrací služby armády České republiky.

Poslední květnový den trávíme na zahradě mateřské školy společně s hasiči z místní hasičské jednotky. Ti jsou, stejně jako Blanka, Zuzka a Klárka, oblečení do překrásných kostýmů princů, mušketýrů, krále a poddaných a společně s námi oslavují náš svátek – Mezinárodní den dětí.

Den byl opravdu povedený, plný soutěží, her, zpěvu a svezení na koni, které nám umožnila paní Marcela Bláhová, která sousedí s naší mateřskou školou.

Červen

*„V červnu už se červená každá druhá jahoda.
I třešně se červenají, špačci z toho radost mají.“*

Tento měsíc navštěvujeme s předškoláky školu ve Švihově, abychom se na vlastní oči a uši přesvědčili, zda-li se naši loňští kamarádi naučili číst, psát a počítat. A věřte tomu nebo ne, umějí to.

A my sami si mohli vyzkoušet psaní na tabuli, počítání, poznávání začátečních písmen i sezení v lavicích.

Další den na to k nám přijela návštěva ze školky z Mochtína, v které kdysi pracovala naše paní ředitelka. Přijely všechny děti, paní učitelky i paní kuchařky. S novými kamarády jsme si hráli na zahradě mateřské školy a den utekl jako voda.

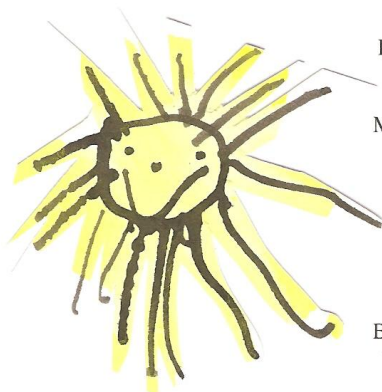
V tomto měsíci navštěvujeme také ZUŠ v Přešticích, abychom si mohli, až budeme trochu větší, rozmyslet, na jaký že to hudební nástroj se budeme učit hrát.

A je to tady. Velké finále! Pasování školáků. Ukončení jejich docházky do mateřské školy. Loučení. Každým rokem je to stejné, a každým rokem stále více a více slzíme. A to nejen my, ale i děti.

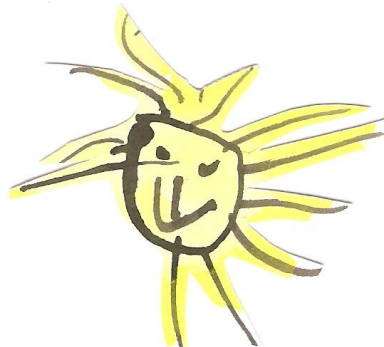
Nic nepotěší víc než zjištění, že nám tady bylo všem celou dobu moc hezky. A to tedy bylo. I přes občasné zlobení, křik a hádky Všechno se dalo vždycky totiž napravit.

A nyní zbývá už jen zamáčknout slzu a přichází čas loučení.

Letošní školní rok se loučíme s těmito předškoláky:

Žanetka Hájková,
Barborka Dolejšová,
Natálka Mora,
Anička Drdová,
Matyášek Petrovický,
Pepíček Karlík,
Petrík Melich,
Adélka Brunerová,
Terežka Štichová,
Terežka Mračková,
Honzík Nykles,
Vašík Bešta,
Barborka Tykvartová,
Tomášek Hošťálek,
Vašík Skala.

Pár slov závěrem

Děti jsou radost, ne starost. A i když nám občas dělají mnoho starostí, vždy jsou prostě součástí našeho života a k našemu životu patří. Proč? Protože jsou naše.

A jak vnímáme svoje děti? Neopakujme stejné chyby, které se děli ve vašem dětství a změňte přístup v myšlení. Vzpomeňte si, jak jste vy prožívali svoje dětství a položte si otázku. Co si nepřeji, aby moje dítě prožívalo stejného jako jsem měla ve svém dětství já? Čeho se musím vyvarovat? Na co si mám dát pozor? Co musím změnit u sebe? Jedině totiž takto kladenými otázkami můžete dojít ke správnému řešení.

Mnoho z vás si možná řekne, k čemu mi tyhle informace jsou? Sám nejlíp vím, jak se o dítě starat. Máte samozřejmě určitě pravdu. Vždy je vše jen na Vás.

Ale přesto Dávejte prosím ale od mala dítěti najevo, že ho máte opravdově a hluboce rádi. Buďte mu nablízku. Každý den si najděte chvílku promluvit si s ním. Nechte mu čas, až bude chtít samo hovořit a povídejte si. Nic nepotěší dítě víc než zjištění, že maminka nebo tatínek o mě mají zájem. S dítětem probírejte všechno. Kamarády, radosti, smutky, první lásky. A i ty, které prožívají v mateřské škole. Jsou úplně stejně důležité jako ty školní.

Dělejte věci společně. Nenechávejte dítě stranou, když děláte domácí práce. Ať se vám učí pomáhat. Pomoc při vynášení odpadků, nebo příprava prádla do pračky či umývání nádobí? Proč ne? Co na tom, že je dítě malé? Co na tom, že bude všude pod linkou spoustu vody?

Ano, můžete namítnout že budete mít potom práci navíc. Třeba s vytíráním. To je pravda, ale i tuto práci může dítě dělat společně s Vámi. Nejen že Vám pomáhá a je s Vámi a může společně s Vámi zažít spoustu legrace, ale zároveň se tím něčemu učí...

Dohlížejte na své dítě, ale zároveň respektujte, když chce být chvíli o samotě.

Mějte vždy smysl pro humor a buďte dítěti oporou. A hlavně si neustále s dítětem povídejte, povídejte, povídejte. V pozdějším věku se Vám to začne vracet.

Aneb to, co zasejeme, později sklídíme.“

Zuzana Mastná

*„Láska má dvě tváře – tu krásnou,
kterou se snažíme zajistit pohodlí,
bezpečí a vše potřebné z hlediska materiálního světa,
ale ta ještě krásnější tvář obsahuje něhu, city, pocity a radost,
kterou zahrnujeme druhé.
Ať se obě druhy lásky šíří do všech srdcí a duší.“*

Naši milí čtenáři

Kdybychom věděli, kteří z Vás přečtou časopis až sem, určitě bychom před Vámi smekli. Ale protože to nevíme, tak přijměte pouze náš veliký dík.

Děk za to, že jste společně s námi prožili (byl jen čtením časopisu) opětovně naše zážitky z celého školního roku.

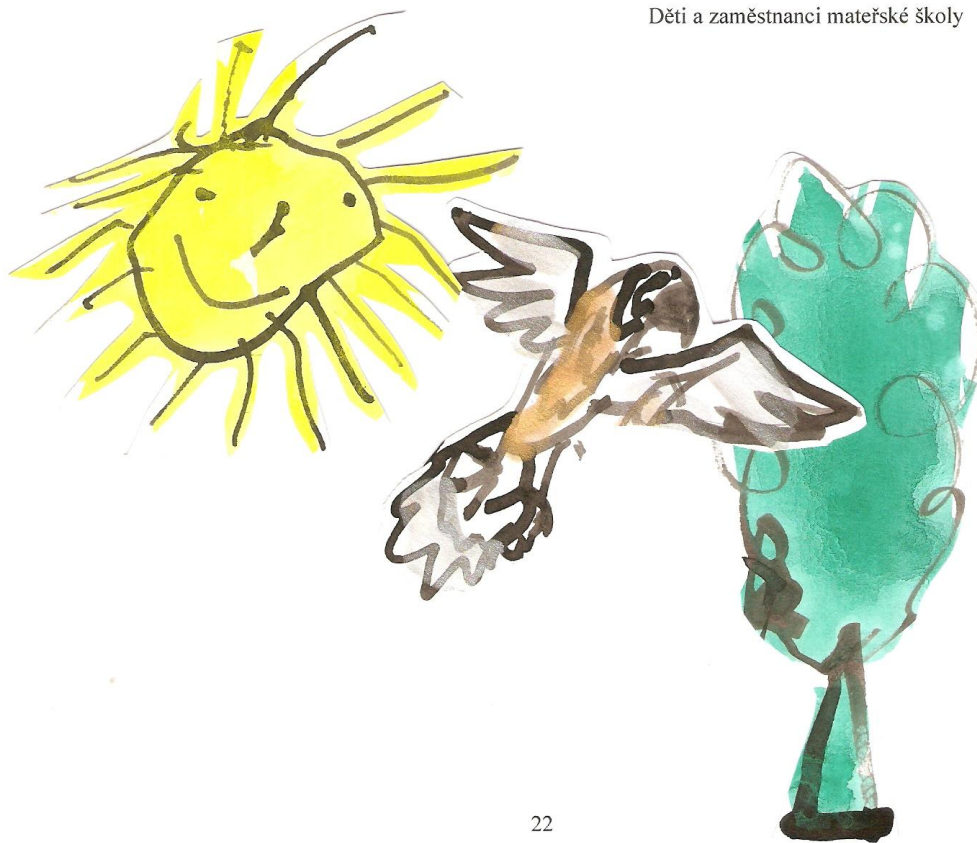
Děkujeme z celého srdce za přízeň, kterou jste nám v tomto roce dávali.

Děkujeme za příspěvek na výtisk časopisu.

Děkujeme, že jste s námi ten letošní rok vydrželi i s těmi nápady, které jsme měli.

„Láska se šíří všemi směry a každý z nás k tomu může přispět.“

Děti a zaměstnanci mateřské školy

Přehled akcí během letošního školního roku 2013/2014

12. 9. 2013

Třídní schůzka s rodiči.

18. 9. 2013

Návštěva solné jeskyně v Přešticích - zahájení (10 lekcí).

22. 10. 2013

Divadlo v KKC Přeštice – Hrátky s Tomem.

23. 10. 2013

Beseda s prezidentem asociace Klubu chovatelů pitbulteriérů v Čechách.

8. 11. 2013

Lampiónový průvod v obci.

18. 11. 2013

Pohádka „O pejskovi a kočičce“ v KKC Přeštice.

30. 11. 2013

Adventní plavba po Vltavě.

4. 12. 2013

Návštěva čerta a Mikuláše.

6. 12. 2013

Čertovský jarmark v mateřské škole.

13. 12. 2013

Pohádka „Legenda o hvězdě“ v KKC Přeštice.
Vánoční odpoledne s rodiči.

20. 12. 2013

Ježíšek v mateřské škole.

6. 2. 2014

Zápis do ZŠ Švihov.

14. 2. 2014

Výlet na Špičák.

20. 2. 2014

Divadlo KKC Přeštice - „Čertovský mariáš“.

21. 2. 2014
Návštěva svíčkárny v Plzni-Litvčicích.

25. 2. 2014
Pohádka v naší školce – „Perníková chaloupka“.

7. 3. 2014
Karneval v mateřské škole.

18. 3. 2014
Pohádka v KKC Přeštice „Matylda“.

11. 4. 2014
Jarní tržička v mateřské škole.

15. 4. 2014
KKC Přeštice – „Veselá pout“.

22. 4. 2014
Přednáška o zoubcích.

25. 4. 2014
25. výročí HZP Přeštice.

2. 5. 2014
Předeme na kolovratu.

7. 5. 2014
Plavecký výcvik v bazénu v Klatovech – zahájení.
Den matek v mateřské škole.

9. 5. 2014
Oslava Dne matek v kulturním domě.

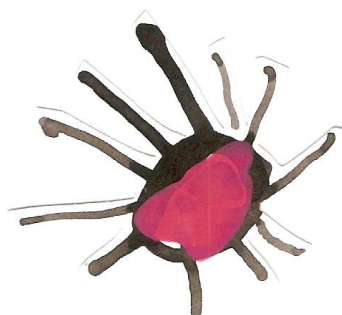
16. 5. 2014
Stopovaná s rodiči.

10. 5. 2013
Besídka ke Dni matek v KD Borovy.

15. 5. 2014
Vyšetření očí v naší školce.

23. 5. 2014
Výlet do Westparku Plzeň.

28. 5. 2014
Námořnická noc v mateřské škole.

30. 5. 2014

Návštěva letiště v Líních.

3. 6. 2014

Oslava Mezinárodního dne dětí na zahradě mateřské školy.

5. 6. 2014

Návštěva z Mateřské školy Mochtín.

10. 6. 2014

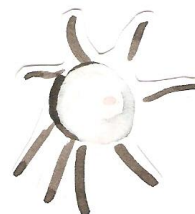
Výchovný koncert v ZUŠ Přeštice.

20. 6. 2014

Pasování školáků.

27. 6. 2014

Táborák s rodiči na rozloučenou se školním rokem 2013/2014.

Co jsme dokázali?

- ✓ Pořídít novou polici s věšáky do koupelny na ručníky dětí, (ručníky se nesmějí dotýkat, musí být odděleny) a využít starou policičku pro potřeby na tělesnou výchovu.
- ✓ Pořídít vyšší stůlek a vyšší židličky pro předškoláky.
- ✓ Získat sponzorské dary na vánoční dárky pro děti (od sponzorů a rodičů).
- ✓ Pořídít nový stůlek na pomůcky pro výtvarnou výchovu.
- ✓ Pořídít nový stůlek na pitný režim.

Co bychom moc chtěli?

- ✓ Získávat i nadále sponzorské dary, at' již materiální či finanční.
- ✓ Pořídít na zahradu další průlezky z přírodních materiálů (přání trvá, zahrada je dost velká).
- ✓ Průběžně vylepšovat interiér MŠ (vždy je potřeba mít nové a nové nápady).
- ✓ Pořídít do vstupů mateřské školy plastové dveře (situace stále trvá, ale vypadá, že se vše v dobré obrátí, ale raději zařídíme, abychom nic nezakřikli).
- ✓ Dokončit úplné začištění parapetů u oken (stav setrvalý).
- ✓ Pořídít nové skříně a police do třídy na hračky dětí a pomůcky pro učitelky.

Co je nutno ještě udělat?

/na doporučení hygieny a technika BOZP/

- ✓ Tentokrát jsme prošli bez ztráty květinčky.

Poděkování závěrem.....

Stejně jako každým rokem je tady poděkování závěrem. Ti z Vás, kteří čtou náš časopis pravidelně, určitě ví, že poděkování závěrem patří jen a jen mým skvělým kolegyním. Letos se rozšířila naše parta tří lidiček na partu čtyř a troufám si říct, že obohacení během tohoto roku bylo vzájemné, že jsme se určitě nenudili a bylo nám spolu fajn.

A protože každým rokem jen **DĚKUJI, DĚKUJI a DĚKUJI**, letos přidávám navíc malý bonus, který se nedávno ke mně internetem dostal. A mám pocit, že je to taková hezká tečka za tím starým školním rokem, který jsme právě ukončili.

Blanko, Libuško, Klárko díky.

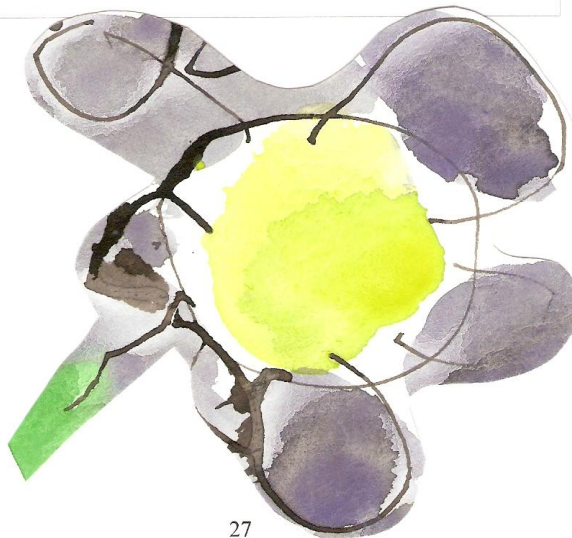

Zuzana Mastná

*„Děje se nám to, co se nám má dít,
vidíme to, co máme vidět,
prožíváme to, co máme prožívat
a potkáváme vše to, co máme potkávat.*

Proč?

*Abychom konečně pochopili,
co je pravda, kdo vlastně jsme,
co máme dělat a pro koho.“*

Dále děkujeme

- ✓ **p. Prokopovi**
za vánoční sponzorský dar ve výši 5.000,-- Kč
za pravidelné „sponzorské dary“ mouky do školní jídelny
- ✓ **p. Hájkové Janě**
za sponzorský dar 1.000,-- Kč
- ✓ **p. Lehockému**
za sponzorský dar 1.000,-- Kč
- ✓ **p. Loudové, p. Hájkové**
za pomoc při Mikulášské nadílce
- ✓ **p. Bourovi**
za dřevěné kostky
- ✓ **p. Bourové**
za zapůjčení indiánských kostýmů
- ✓ **rodičům, kteří přispěli finanční částkou na vánoční dárky pro děti**
- ✓ **p. Vizíngrovi**
za elektrikářské opravy a údržbu, kterou provádí v MŠ zdarma
- ✓ **p. Voráčkoví, p. Hájkovi**
za pravidelnou pomoc, údržbu a opravy v mateřské škole
- ✓ **p. Matějkové**
za vynikající mošt
- ✓ **p. Máckové**
za každoroční pomlázku a přebytky ze zahrádky
- ✓ **p. Čermákovi**
za vzorné udržování školní zahrady
- ✓ **všem rodičům**
za hygienické potřeby, které přinášejí do MŠ na začátku školního roku
za spolupráci při akcích pořádaných v naší školce a úžasnou spolupráci
za příspěvky na FOND SIDUS a další sponzorské dary
za pomoc při sbírce „Sbíráme víčka pro Kubíka“
za přebytky ze zahrádky
za to, že s námi všechny ty naše nápady vydrží a táhnou s námi za jeden provaz
- ✓ **Obci Borovy**
za údržbu zahrady
za finanční pomoc, kterou nám ochotně poskytuje, protože naší obce bychom
vůbec nemohli existovat.

Perličky z naší školky

Petrík Melich

„Tak jsem o víkendu sbíral houby - prašivky a vochomůrky.“

Vašík Skala

„Kravička nám dává mléko, včeličky med a prasátko zabijačku.“

Pepíček Karlík

Při hledání a spojování protikladů narazíme na slovní spojení chudý x bohatý. Na obrázku byl král. Klárka: „Jaký je ten král Pepo? Má plno drahokamů, peněz, krásné šaty, je bo....“
Pepča: „Borec!“

Anička Drdová

„Růže jsou bílé jak padlý sníh, za to ty smrdíš jak starej chlív...“

Honzík Nykles

Poznáváme jehličnaté stromy. Zuzka říká: „To je borovice, jedle“
Honzík po chvíli opakuje: „To je příchovice, jehlič“

Tobík Gruszka

Tobík spí a Klárka jej budí: „Tobíku, vstávej, za chvíli je tu děda, aby ses stihl obléci a najíst. Protáhni se a pak vstaň ano?“
Tobík: „To ty možná chceš, ale já jsem ještě unavenej.“

Vašík Bešta

Klárka zvedá postýlku a odnáší ji kousek vedle.
Vašík: „No teda, ty bys mohla se mnou nosit i vidle s hnojem.“

Stáník Pojar

Blanka ukazuje obrázek rybízu a ptá se, co to je. A trochu napovídá: „Je to ry“
Stáník rozuměl „lí“ a tak vyhrkne: „Libuška!“

Tomášek Hošťálek

Tomášek při obědě: „Bolí mně mozek.“
Libuška: „Ty ho používáš?“
Tomík: „Ne, ale bolí mně.“

Natálka Mora

Natálka češe Klárku: „Klárko, chceš to taky postříkat? Mamina mi to nastříkala držátkem na vlasy a sáhni, jak to mám krupký.“

Adélka Mastná

Klárka si povídá s Adélkou o čertech, o tom, jak loni vypadali.
Adélka říká: „U nás byl loni modro-žlutěj čert.“
Blanka: „Adélko, opravdu? Tak letos ho musíš vyfotit.“
Adélka: „Ale já nemám nabíječkovej.“
Blanka: „Co nemáš?“
Adélka: „Foťák nabíječkovej, já mám jenom můj.“

Vašík Skala

Při povídání o vánočních zvycích se ptáme dětí, jestli ví, co se dává pod talíř?
Vašík: „Hromada prezidentů Masaryků“.

Dominiček Voráček

„Dneska máme k obědu Libušky stehno.“

Matvášek Petrovický

Při výrobě dárku jsme natáčeli lýko, aby se vlnilo.
Matvášek: „Mně to nejde vůbec zpružnit.“

Adélka Mastná

Adélka si hraje na maminku a právě se jí narodila dvojčátka.
Tomášek: „Adél, narodily se ti siamský?“
Adélka: „Ne ne, Adélský.“

Kačenka Matějková

„Pojďte se všichni podívat, jak jsem Ježíka upelešila.“ (uložila)

Anička Drdová

Klárka říká venku Andulce: „Andul, podívej se na ty dlaždice, je to čtverec nebo obdélník?
Anička: „Beton?“

Vašík Skala

Klárka prosí Vašíka: „Vašíku, vezmi si prosím do dvojice někoho z mladších dětí, ano?“
Vašík: „Ne! A jestli mě budeš Klárko štvát, uvařím si tvoji hlavu k obědu.“

Adélka Mastná

„Klárko, koukej, jakou mám podložku“, zvedne šaty a ukazuje spodničku.

Natálka Mora

Tereзка Štichová a Natálka Mora si povídají. Tereзка říká, co ji všechno děda naučil - bruslit, jezdit na kole atd
Natálka: „To můj děda prospal maminy dětství a prospí i to moje!“

Vašík Skala

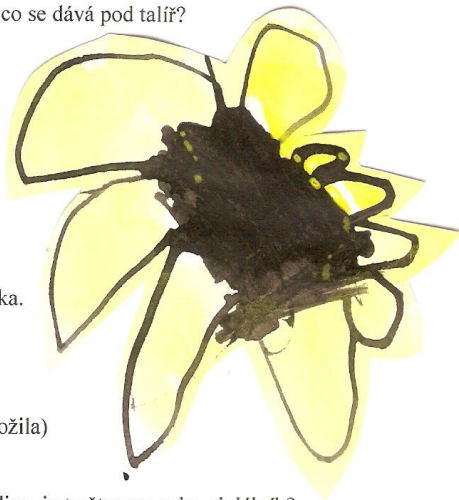
„Klárko, jak dlouho se nosí miminko v břiše? Tak do padesáti? Máš ještě čas?“

Tomášek Hošťálek

Klárka se ptá dětí, kdo z nich už letos jezdil na kole. Matvášek povídá, že s Lukáškem už jezdili.
Tomášek: „Já ještě nikdy. Asi jsem na to ještě nepřišel nebo nemám talent.“

Matvášek Petrovický

Opět nesnědl oběd. Libuška mu povídá: „Matvášku, vždyť ty vůbec nevyrosteš. Ty nechceš být velký jako tatka?“
Matvášek: „Chci, ale určitě budu větší než Zuzka.“

Tomášek Hošťálek

Klárka Tomáškovi nosí do kabinetu molitanové kostky, aby je Tomík uklidil. Místo toho sedí ale Tomášek na autě a prohlíží si knížku.

Klárka: „Tomí, ty nepracuješ? To si moc peněz nevyděláš, až budeš velký, víš to?“

Tomík: „No, to já právě musím ještě promyslet čím budu, abych nemusel moc pracovat.“

Vašík Květoň

Probíráme zvířátka na statku

Vašík: „Táta je hřebec, mamina hřebice a dítě je hříbě.“

Dominiček Voráček

„Já jsem se narodil ve spaní a Luky asi k obědu.“

Matvášek Petrovický

„Libuško, já mám západ prostředního ucha.“

Lukášek Petrovický

K odpolední svačině máme ovocnou misku. Lukášek má prasklý koutek a povídá Blance:

„Blani, já nemůžu ten pomeranč. Mám to tam prasklý a ono je to tam pak zakyselý.“

Filípek Karlík

Při procházce šlápne do louže, umokří si tepláky a říká: „Hele, já mám mokrou kalhotku.“

Libuška: „To není kalhotka, ale tepláka.“

Blanka.: „Libuš, ty jsi taky správná Čecha.“

A takhle my tady žijem

